

Sygn. akt VI U 1361/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: Z. O.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 maja 2018 r., znak: (...)

w sprawie: Z. O.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia przy ponownym ustaleniu kapitału początkowego okresu pracowniczego zatrudnienia ubezpieczonego Z. O. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. od 11 kwietnia 1979 r. do 31 grudnia 1981 r.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1361/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 maja 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego Z. O. o doliczenie stażu pracy oraz zmianę podstawy wymiaru kapitału początkowego, odmówił mu prawa do ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Organ rentowy w decyzji tej nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku z powodu braku informacji czy był on pracownikiem najemnym, czy też członkiem spółdzielni, jak również z powodu braku informacji o ilości dniówek obrachunkowych w danym roku kalendarzowym. Ponadto – jak wskazał organ rentowy – zaświadczenie Rp – 7 z dnia (...) roku wystawione przez Zakład Usług (...) nie podlega rozpatrzeniu z uwagi na brak wpisu do rejestru przechowawców akt osobowych i płacowych.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony, zaskarżając ją w całości. W uzasadnieniu odwołania podał, że w okresie od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku był zatrudniony jako pracownik najemny w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. i otrzymywał wynagrodzenie obliczone według stawki godzinowej. Nigdy nie był natomiast członkiem tej spółdzielni. Ubezpieczony wskazywał na różnice występujące pomiędzy pracownikami, a członkami spółdzielni. Podał on również, że pracownicy otrzymywali wynagrodzenie godzinowe, a członkowie

spółdzielni – wynagrodzenie obliczone według taryfikatora w dniówkach obrachunkowych. W świadectwie pracy w przypadku pracowników podawano, że stosunek pracy został rozwiązany (tak jak w przypadku ubezpieczonego), co nie miało jednak miejsca w przypadku członków spółdzielni. Oświadczył też, że nie otrzymywał dywidendy, która to przysługiwała wyłącznie członkom spółdzielni.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 13 września 2018 roku ubezpieczony sprecyzował swe dotychczasowe żądanie, wnosząc jedynie o zaliczenie do kapitału początkowego stażu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. w okresie wskazanym w odwołaniu, bez uwzględnienia przychodów otrzymywanych z tego tytułu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. O. urodził się w dniu (...). Przysługuje mu prawo do emerytury.

/okoliczności bezsporne/

Decyzją z dnia 19 marca 2007 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po raz pierwszy ustalił dla ubezpieczonego kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 132.455,84 złotych. Jako podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął kwotę 1.297,56 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1984 roku do dnia 31 grudnia 1993 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalił na poziomie 106,28%. Natomiast podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową – 1.220,89 złotych. Organ rentowy przyjął okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 9 miesięcy i 10 dni (łącznie 285 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 8 miesięcy i 7 dni (łącznie 8 miesięcy). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego w dniu 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla ubezpieczonego organ rentowy ustalił na 77,46%. W decyzji tej do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku z uwagi na brak informacji, czy ubezpieczony był zatrudniony jako pracownik najemny, czy też pracował jako członek spółdzielni oraz z uwagi na brak dokumentów potwierdzających ilość przepracowanych dni w roku kalendarzowym. Nie uwzględnił również okresu urlopu bezpłatnego od dnia 1 sierpnia 1990 roku do dnia 28 września 1990 roku, ani wskazanych w decyzji dochodów za lata 1980, 1981, 1969 i 1970.

/dowód: decyzja ZUS z dnia 19 marca 2007 roku, k. 43 – 45 akt ZUS/

W dniu 9 czerwca 2017 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

/dowód: wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego, k. 108 – 108 v. akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ponownie ustalił kapitał początkowy dla ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 137.262,84 złotych, zwiększając w porównaniu do poprzedniej decyzji podstawę wymiaru kapitału początkowego do kwoty 1.306,60 złotych, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego do 107,02% oraz okresy składkowe do 24 lat, 7 miesięcy i 11 dni (łącznie 295 miesięcy). W decyzji tej organ rentowy ponownie nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. (od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku), okresu urlopu bezpłatnego (od dnia 1 sierpnia 1990 roku do dnia 28 września 1990 roku) oraz wskazanych dochodów z lat 1980 – 1981.

/dowód: decyzja ZUS z dnia 18 lipca 2017 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, k. 125 – 126 akt ZUS/

W dniu 23 kwietnia 2018 roku ubezpieczony po raz kolejny wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z wnioskiem o ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem stażu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. w okresie od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku jako pracownika spółdzielni. Wraz z wnioskiem przedłożył nowe dowody w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 25 maja 2001 roku wystawione przez Zakład Usług (...) w B., świadectwo pracy z dnia 6 stycznia 1982 roku, dokument potwierdzający przyjęcie go do pracy z dnia 21 kwietnia 1979 roku, angaż pracy z dnia 14 maja 1980 roku oraz pisma dotyczące miejsca przechowywania akt pracowniczych.

/dowód: wniosek wraz z załącznikami, k. 128 – 134 akt ZUS/

W okresie działalności Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. na jej rzecz pracowali członkowie spółdzielni oraz pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę (tzw. „pracownicy najemni”).

W ramach ww. Spółdzielni funkcjonował Zakład (...), w którym zatrudniano około 80% pracowników najemnych (na podstawie umowy o pracę), a pozostali pracownicy tego Zakładu byli członkami Spółdzielni (m.in. świadkowie W. L. i T. P.).

Członkami Spółdzielni byli zwykle miejscowi mieszkańcy, którym to przysługiwało prawo do mieszkania spółdzielczego oraz do działki przyzagrodowej, znajdujących się w tej samej miejscowości co Spółdzielnia. Pracowali oni w systemie akordowym. Za wykonywanie pracy na rzecz Spółdzielni przysługiwało im wynagrodzenie obliczone według dniówek obrachunkowych. Nie otrzymywali premii uznaniowych, natomiast corocznie przysługiwała im dywidenda z wypracowanego zysku spółdzielni. Na koniec roku sporządzano bilans spółdzielni i jeżeli bilans ten był dodatni, to nadwyżka była dzielona między członków Spółdzielni. Członka Spółdzielni nie można było zwolnić w drodze wypowiedzenia, musiała zostać w tym przedmiocie podjęta uchwała Walnego Zgromadzenia Spółdzielni o wykluczeniu członka ze Spółdzielni. W przypadku rezygnacji członka Spółdzielni z członkostwa w Spółdzielni była również podejmowana uchwała o ustaniu członkostwa. Członkowie Spółdzielni po definitywnym zakończeniu pracy w Spółdzielni nie musieli zdawać karty obiegowej.

Natomiast pracownicy Spółdzielni zatrudnieni na podstawie umowy o pracę nie zamieszkiwali w lokalach spółdzielczych, stanowiących własność Spółdzielni, nie mieli też prawa do lokalu spółdzielczego oraz do działki przyzagrodowej. Zwykle mieszkali poza miejscowością, w której znajdowała się ww. Spółdzielnia. Pracowali w systemie akordowym, niemniej jednak obowiązywała ich minimalna 8 godzinna norma czasu pracy. Przysługiwało im wynagrodzenie obliczone według stawki godzinowej. Nadto otrzymywali premię uznaniową. Nie otrzymywali natomiast dywidendy z rocznego zysku Spółdzielni. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikami odbywało się w drodze wypowiedzenia umowy o pracę. Po rozwiązaniu umowy o pracę pracownicy zobowiązani byli rozliczyć się ze Spółdzielnią poprzez zdanie karty obiegowej.

Dla malarzy pracujących w ww. Zakładzie uzyskanie członkostwa w Spółdzielni nie było atrakcyjne, albowiem chcieli oni otrzymywać pełne wynagrodzenie za pracę, zaś wynagrodzenie członków spółdzielni było potrącanie w wysokości 25% w związku z bilansem spółdzielni.

/dowód: zeznania świadka W. L., nagranie audio, k. 29 akt; zeznania świadka T. P., nagranie audio, k. 29 akt; zeznania odwołującego się Z. O., nagranie audio, k. 29 akt/

Ubezpieczony Z. O. w okresie od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Ł.. Został zatrudniony na czas nieokreślony, na stanowisku malarza w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymywał wynagrodzenie według stawki godzinowej, powiększone o premie uznaniowe.

Ubezpieczony ww. okresie nie był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł.. Nie wypełniał deklaracji członkowskiej. Nie przysługiwało mu prawo do mieszkania spółdzielczego, działki przyzagrodowej, mieszkał w B., a więc poza miejscowością, w której znajdowała się Spółdzielnia. Ubezpieczony jako pracownik najemny wykonywał pracę poza siedzibą Spółdzielni m.in. w B. na terenie Browaru oraz w innych miejscowościach w delegacji. Był tzw.

pracownikiem zamiejscowym (pracującym poza siedzibą Spółdzielni). Obowiązywała go minimalna 8 – godzinna norma czasu pracy, aczkolwiek zwykle pracował dłużej (w delegacji nawet cały dzień). Pracował w systemie akordowym. Im więcej godzin pracował, tym uzyskiwał wyższe zarobki. Stosunek pracy został z nim rozwiązany z dniem 31 grudnia 1981 roku na prośbę ubezpieczonego.

/dowód: świadectwo pracy, k. 130 – 130 v. akt ZUS; umowa o pracę, k. 131 akt ZUS; akta osobowe ubezpieczonego; zeznania świadka W. L., nagranie audio, k. 29 akt; zeznania świadka T. P., nagranie audio, k. 29 akt; zeznania odwołującego się Z. O., nagranie audio, k. 29 akt/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, w tym także w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych ubezpieczonego Z. O. z okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł., albowiem dokumenty te nie budziły wątpliwości Sądu pod względem ich wiarygodności i nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności, jak i prawdziwości zawartych w nich informacji.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił także na podstawie zeznań odwołującego się Z. O., jak również na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków w osobach W. L. i T. P.. Złożyli oni zgodne zeznania na okoliczność pracy ubezpieczonego w ww. Spółdzielni, w szczególności podstawy prawnej zatrudnienia, zajmowanego stanowiska, warunków pracy i płacy, a ponadto świadkowie w sposób stanowczy i zbieżny opisali różnice dotyczące zatrudnienia pracowników i warunków pracy członków Spółdzielni, w tym także dotyczące otrzymywanych płac. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań ww. osób. W spornym okresie świadek W. L. był w ww. Spółdzielni (...) i zarazem członkiem Spółdzielni. Odwołujący był jego podwładnym pracownikiem. Natomiast świadek T. P. pracował w jednej brygadzie budowlanej z Z. O. w ww. Spółdzielni w okresie spornym i zarazem był on członkiem spółdzielni. Wobec tego Sąd doszedł do przekonania, że świadkowie ci posiadają konkretną wiedzę w zakresie prezentowanych okoliczności, zdatną do ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy. Co więcej, są oni osobami obcymi dla ubezpieczonego, w związku z czym nie mają interesu w uzyskaniu korzystnego dla niego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie z poniższych względów.

Zgodnie z treścią art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2 – 12. Stosownie do treści art. 174 ust. 2 i 3 ustawy, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1 – 4 i 6 – 12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (tj. do 1/3 wysokości uwzględnionych okresów składkowych). Z kolei zgodnie z dyspozycją art. 6 ust. 1 pkt 1 rzeczonej ustawy okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia (m.in. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę).

Przepis art. 175 ust. 4 ustawy przy ponownym ustalaniu kapitału początkowego wprost odsyła do tożsamyh zasad, jakie obowiązują przy ustalaniu świadczeń emerytalno – rentowych. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu ponowne

ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114. Przepis ten w ustępie pierwszym stanowi, że w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, m.in. jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość (pkt 1).

W niniejszej sprawie bezsporne pozostawało to, że ubezpieczony Z. O. pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. w okresie od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku. Spór pomiędzy stronami powstał natomiast w kwestii ustalenia podstawy prawnej zatrudnienia ubezpieczonego w tej Spółdzielni, a mianowicie, czy był on w tym czasie członkiem spółdzielni i pracę na rzecz Spółdzielni wykonywał w ramach stosunku członkostwa, czy też był pracownikiem spółdzielni zatrudnionym na podstawie umowy o pracę i pracę tę wykonywał na podstawie stosunku pracy. Pochodną tych ustaleń była kwestia zaliczenia ww. okresu do stażu pracy ubezpieczonego podlegającego uwzględnieniu przy ponownym ustalaniu kapitału początkowego.

Podjmując próbę kwalifikacji prawnej stosunku zobowiązaniowego łączącego ubezpieczonego z Rolniczą Spółdzielnią Produkcyjną (...) w Ł. wskazać na wstępie należy, że wykonywanie pracy na podstawie ważnego stosunku członkostwa wyklucza kwalifikowanie jej jako stosunku pracy. Stosownie do art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Zatrudnienie wynikające stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie odpowiada warunkom opisanym w art. 22 § 1 k.p., bowiem z jego istoty wynikają prawa i obowiązki niewystępujące w stosunku pracy, a wynikające z Prawa spółdzielczego, np. prawo do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu lub zebraniu grupy członkowskiej, do wybierania i bycia wybieranym do organów spółdzielni, do udziału w nadwyżce bilansowej, do świadczeń spółdzielni w zakresie jej statutowej działalności. Z istoty członkostwa wynika obowiązek członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej zespołowego działania przy prowadzeniu wspólnego gospodarstwa rolnego oraz działalności na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych członków w ramach ustalonej w spółdzielni organizacji pracy – wymaganej i niezbędnej wobec wieloosobowego składu spółdzielni. Ustalone zasady kooperacji mogą zatem przypominać wykonywanie pracy pod kierownictwem w określonym miejscu i czasie, ale podporządkowanie spółdzielcy regułom wynikającym z tej organizacji pracy jest właśnie immanentną cechą stosunku członkostwa. Podkreślenia wymaga też, że to ustawodawca wybrał dla członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej inną podstawę zatrudnienia niż umowa o pracę. Zgodnie z przepisami Prawa spółdzielczego zdolny do pracy członek tej spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w rozmiarze ustalonym corocznie przez zarząd, stosownie do potrzeb wynikających z planu działalności gospodarczej spółdzielni. Spółdzielnia poza członkami i domownikami może zatrudniać stosownie do swoich potrzeb również inne osoby na podstawie umowy o pracę lub na podstawie innego stosunku prawnego, którego przedmiotem jest świadczenie pracy. Z przepisów tych wyraźnie wynika wykluczenie umowy o pracę jako podstawy zatrudnienia spółdzielcy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej (por. wyr. SN z dnia 25 kwietnia 2012 r., I UK 384/11, lex).

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie, w tym w szczególności dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego, tj. podanie o przyjęcie do pracy na stanowisku malarza, dokument zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisko malarza, angaż pracy, który określa przysługujące ubezpieczonemu wynagrodzenie w stawce godzinowej i premię uznaniową, karta obiegu zmiany, jak również świadectwo pracy oraz zeznania świadków W. L. i T. P., wykazało w sposób niebudzący wątpliwości, że ubezpieczony Z. O. w dniu 11 kwietnia 1979 roku został zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony, na stanowisku murarza, w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony pracował w Zakładzie (...) funkcjonującym w ramach działalności ww. Spółdzielni. Zwykle ubezpieczony wykonywał pracę poza siedzibą Spółdzielni (m.in. w B. na terenie Browaru) bądź w delegacjach. Pracował w systemie akordowym, niemniej jednak obowiązywała go minimalna 8 – godzinna norma czasu pracy. Często pracował ponad tę normę, albowiem im więcej godzin pracował, tym uzyskiwał wyższe zarobki. Oprócz miesięcznego wynagrodzenia ustalonego według stawki godzinowej, ubezpieczony otrzymywał premię uznaniową. W czasie pracy na rzecz spółdzielni ubezpieczony mieszkał

w B., a więc poza miejscem siedziby Spółdzielni. Ubezpieczony pracował w Spółdzielni do dnia 31 grudnia 1981 roku, kiedy po rozpatrzeniu jego prośby, rozwiązano z nim umowę o pracę i wystawiono świadectwo pracy. Po rozwiązaniu stosunku pracy zobowiązany był on zdać kartę obiegową.

Co więcej, świadkowie przesłuchani w sprawie, jak również dokumenty przedłożone przez ubezpieczonego, potwierdziły jego wersję prezentowaną w treści odwołania, że nie był on członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Ł.. Nie podpisywał deklaracji członkostwa, nie przysługiwało mu prawo do mieszkania spółdzielczego i działki przyzagrodowej, nie uczestniczył w rocznym podziale zysku spółdzielni (nie otrzymywał dywidendy), a do zakończenia pracy w Spółdzielni nie musiał uzyskać uchwały walnego zgromadzenia Spółdzielni. Samo zaś sformułowanie zawarte w treści angażu z dnia 14 maja 1980 roku o wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, które miało być obliczane według stawki zasadniczej za jedną godzinę pracy w stosunku do dniówki obrachunkowej, z odwołaniem się do Uchwały nr VII/27/79 Zarządu Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych z dnia 30 czerwca 1979 roku w sprawie zasad opłaty za pracę członków i ich domowników oraz do Uchwały Zarządu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Ł. nr 1/4/80 z dnia 14 maja 1980 roku, nie wyklucza związania powoda i Spółdzielni stosunkiem pracy. W oparciu o przepisy tych uchwał ustalono bowiem stawkę godzinową wynagrodzenia ubezpieczonego jako pracownika. Poza tym w angażu tym stwierdza się jednocześnie, że ubezpieczonemu przysługuje premia uznaniowa w wysokości wynagrodzenia zasadniczego za prace wykonywane w systemie akordowym według ustalonej stawki godzinowej. Członkom Spółdzielni premia taka nie przysługiwała, co jasno wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków.

Konkludując, skoro postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie bezsprzecznie wykazało, że ubezpieczony Z. O. w okresie pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. był zatrudniony jako pracownik na podstawie umowy o pracę, okres zatrudnienia jako okres ubezpieczenia wskazany w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, podlegał uwzględnieniu do stażu pracy ubezpieczonego, podlegającego uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego. Już tylko na marginesie zauważyć należy, że okres pracy ubezpieczonego jako członka spółdzielni również mógłby podlegać zaliczeniu do ustalenia kapitału początkowego (art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalnej), ale wymagane byłoby wówczas konkretne ustalenie liczby dniówek obrachunkowych przepracowanych przez niego w danym roku. Wymóg taki nie dotyczy natomiast pracowników pozostających w stosunku pracy.

W tym stanie rzeczy zaskarżona decyzja podlegała zmianie poprzez zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. do uwzględnienia przy ponownym ustaleniu kapitału początkowego okresu pracowniczego zatrudnienia ubezpieczonego Z. O. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w Ł. w okresie od dnia 11 kwietnia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy w Bydgoszczy,

na podstawie art. 173, art. 174 ust. 5 i art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.